

שבת
שלום

פרשת ויקרא

'מדרש רבה' על המעבר מחומש שמות לויקרא:

"משה הוציאם ממצרים, קרע להם את היס, הוריד להם את המן, העלה להם את הבאר, הגיז להם את השלו, הקיפם ענני כבוד ועשה את המשכן.
אמר משה: מכאן ואילך מה יש לי לעשות עוד? (סבור היה שבכך סיים מלאכתו)
אמר לו הקב"ה: חַיֵּךְ, יש לך מלאכה גדולה מכל מה שעשית! ללמד לבְּנֵי טומאה וטהרה, ולהזהירם איך יהיו מקריבים קורבן לפני".

עבודת הקרבנות נראית לנו זרה מכיוון ואין אנו מורגלים בה, אולם משמעותם היא ההגשמה המוחשית ביותר של עול מלכות שמים ועול תורה ומצוות שהיא מהותה של התורה.

(מתוך: "שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע" - ישעיהו לייבוביץ')

פרשת השבוע – הרב ארי

שבת ויקרא		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	17:32	זמן תפילין/טלית	04:54 ← 05:46
מנחה	14:00	שחרית	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45		
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	08:47 ← 09:42
קידוש	11:30		
מנחה 12:30 13:30	17:32	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה וערבית	17:45
לימוד "דור לדור"	17:55	שקיעה	17:52 ← 18:57
צאת השבת	18:27	ערבית	20:10

מעבר לשעון קיץ ביום ו' הבא לפנות בקר

בחירות 2015 ופרשת "ויקרא", מה הקשר?

מכל המקריבים המופיעים בפרשת ויקרא המכונים "נפש", בולטים שני קורבנות חטאת יוצאי דופן: קורבן העדה וקורבן הנשיא.

אני רוצה להתעכב על בראשונה קורבן הנשיא: "אֲשֶׁר נָשִׂיא יַחְטָא וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל מִצְוֹת ה' אֲ-לֵהֵיו אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָהּ בְּשִׁגְגָה וְאָשָׁם. או הודע אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ, וְהָבִיֵא אֶת-קֶרְבָּנוֹ שְׁעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים" (ויקרא ד, כב-כג).

המקרא מלמדנו כי אין הנשיא מורם מעם. גם הנשיא נתון לביקורת. ואולי מדויק יותר לומר ככל שאתה יותר "מורם מעם", כך אתה חשוף יותר לביקורת.

שגגת הנשיא איננה כשגגת האזרח. לכל החלטה שלו יש משמעות מרחיקת לכת גם במישור הפרטי וגם במישור הציבורי. על המנהיג לנווט את ספינת הממשלה בין "כוחי ועוצם ידי" לאזלת יד. בין נחישות והובלה אמיצה של הגה השלטון לבין רגישות לרחשי העם (וסוקריו).

מנהיג צריך שתהיה בו גבורת הכובש את יצרו למרות כוחו הגדול (את זה כבר למדנו מסיפור דוד ובת שבע בשמ"ב, יא-יב), ושתהיה בו מודעות לסכנת 'הון ולשלטון' (ואת זה כבר למדנו מסיפור כרם נבות, מל"א, פרק כא). מסתבר שקשה לעבור את המסלול הפוליטי של ראשות ממשלה, או תפקידים ממשלתיים בכירים אחרים בלי ליפול בסבך הפיתויים.

ברגעים אלו שאני כותבת דבר תורה לעלון עוד לא ידוע לי מהן תוצאות הבחירות. אבל נדמה לי שהאזהרה העולה מן המילים "אֲשֶׁר נָשִׂיא יַחְטָא" במובנה הרחב, נשאררת רלוונטית למי שייבחר ... ימין או שמאל, מרכז או שוליים – על כולם לזכור כי אין נשיא שלא יחטא בשוגג (ולא עלינו גם במזיד). הבחינה מצויה בשאלה האם למרות מעמדו הודה 'הנבחר מעם' בחטאו. כדברי רש"י: "אֲשֶׁר נָשִׂיא יַחְטָא - לשון אשרי. אשרי הדור שהנשיא שלו נותן לב להביא כפרה על שגגתו קל וחומר שמתחרט על זדונותיו".

ולבסוף הבה נחזור לקורבן השני יוצא הדופן בפרשתנו, קורבן העדה: "וְאִם כָּל-עַדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנִעְלַם דְבַר מַעֲשֵׂי הַקֹּהֵל וְעָשׂוּ אַחַת מִכָּל-מִצְוֹת ה' אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשֶׂינָהּ וְאָשָׁמוּ" (ויקרא פרק ד', פסוק י"ג).

הייתכן כי כל עדת ישראל תחטא בשגגה? גם כאן דברי רש"י בעקבות המדרש מסייעים בידינו: "עדת ישראל – אלה הסנהדרין ... טעו להורות באחת מכל כריתות שבתורה שהוא מותר ... ועשו צבור על פיהם".

אז אכן, אין לנו סנהדרין, אבל יש לנו ממשלה ויש לנו כנסת מחוקקת, ותפילתנו שלא יורו לנו שלא כהוגן (אפילו בשוגג) ונמצאו הם מטעים וכל הציבור טועה. ויותר מתמיד מקבלות מילות 'תפילה לשלום המדינה' משמעות אקטואלית: "שֶׁלַח אֹרֶךְ נַאֲמַתְךָ לְכֹאשֵׁיהּ, שְׁרִיחַ וְיִוְעָצֶיהָ, וְתִקְנֶם בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ".

גילי זיוון

לבני אחיטוב, אתך באבלך במות אמך

יפה אחיטוב ז"ל

קיבוץ סעד

חזית מולאן - האל סופרת לאיכאל האל ז"ל

נפרדים מסבא מיכאל היקר,

בשבת האחרונה שהיינו בסעד, נגשתי עם מיכאל לשיחת שלומות קצרה. הוא סיפר לי על פלטות של שבת שמצא זרוקות לצד אחד הפחים והחליט לתת להן הזדמנות נוספת לחזור לחיים. מצאת דרך לתקן אותן, ושמחת ששוב תרמת את חלקך בהורדת מפלס הזבל. מעשה התיקון היה תמיד חלק משגרת היום יום שלך. מדי יום היו מגיעים אליך כלים וחפצים שדורשים תיקון. ובשבילך היה זה מעשה של שליחות. בשיחות שלנו אמרת לי לא פעם שמה שמפריע לך זו האדישות. והעולם הזה לדעתך יכול להיות מקום טוב יותר אם אנשים היו פחות אדישים, לוקחים אחריות על עוול ופועלים לתיקון. בעיני, היית דוגמא חייה למעשה התיקון - אדם שחי בצניעות מתוך בחירה, והקיום המצומצם שלו עומד בניגוד לנדיבות שבה הוא מוכן לתת מעצמו, ממה שיש לו.

התיקון שלך התבטא בין היתר ביכולת ההתמדה בעבודה קשה. מדי יום השכמת קום, עוד כשלילה, לעבודתך. אמרת לי שאתה אוהב לעבוד בשקט ולהיות הראשון שישמע את ציוץ הציפורים בעלות השחר, אז היית מתפלל שחרית. עבודה קשה היתה חלק בלתי נפרד גם מתלאות הילדות שלך. הנכדים שלך וביניהם הילדים שלנו, שתו בשקיקה את הסיפורים על הבריחה שלך ושל משפחתך בצרפת בזמן השואה. היית סבא שריתק אותם בסיפורים, וידעת תמיד לשלב חוש הומור וצחוק בריא בתוך עלילה של התמודדות עם קושי גדול.

נזכור אותך כסבא אוהב וגאה בנכדיו ובמשפחה שהקים. טרחת ונסעת למקומות רחוקים לאירועים משפחתיים, ולימדת אותנו שיעור על אהבתך, כשהיית מפתיע בכל יום הולדת ומתקשר לאחל מזל טוב לכל אחת ואחד מילדיך ומנכדיך. לימדת אותנו להקשיב למוזיקה משובחת ונהנית בכל הזדמנות שהיתה לך לצאת לטיול בטבע הקרוב והרחוק. בזכותך שולחן השבת שלנו היה מפגש של שירה ולימוד תורה עם הילדים.

הרגישות שלך לעולם היתה מכוסה בחיספוס חיצוני גדול. והחריצים העמוקים בכפות ידיך מספרים את תלאות הנפש שלך. אני מבטיחה לך לשמור על מה שלימדת אותנו. לעשות ולא לבחור באדישות שבעה. ולתקן את מה שדרוש בעולמנו הקטן. אני מבקשת סליחה ומחילה אם פגענו.

מבקשת רשות לסיים בחלקים מתוך הפיוט שכתב ר' אברהם אבן עזרא ונהוג לאמרם בעת פרידה אחרונה מאדם יקר:

לך אלי תשוקתי 🌟 ר' אברהם אבן עזרא
ספרד ירושלים 🌟 מקאם חוסיני

לך אלי תשוקתי בך חשקי ואהבתי

לך לבי וכלייתי לך רוחי ונשמת

לך ידי לך רגלי וממך היא תכונתי

לך עצמי לך דמי ועורי עם גויתי...

ויום לכתתי לפניך רצה נא את הליכתי

ועם עושי רצונך תנה שכר פעלתי

ותשלח מלאכי החן ויצאו נא לעמתי

וְשָׁלוֹם בּוֹאֵךְ יֵאמְרוּ בְּקוֹל אֶחָד בְּבִיאתִי

יְבִיאוּנִי לְגַן עֲדֵנָךְ וְשֵׁם תִּהְיֶה יְשִׁיבְתִי

וְאֶתְעַדֵּן בְּאוֹרְךָ וְשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתִי

וְאוֹר גְּנוּז לְפָנֶיךָ יְהִי סִתְרִי וְסִפְתִּי

וְתַחַת צֶל כְּנָפֶיךָ תִּנְהַן אֶת מַחְצָתִי

אמן כן יהי רצון.

שלושים לזכרו של מיכאל המל ז"ל

עליה לקברו ביום רביעי, ה' בניסן, 25/3/15

בשעה 16:15 בבית העלמין.

לאחר האזכרה, נתכנס במועדון לחבר ונאמר דברים לזכרו:

הרב ארי, שושנה עברון ושיעור של חגית המל

המשפחה

קהילת סעד היקרה

לא ציפינו שבנסיבות טרגיות כאלו, נבלה חמשת האחים עם ילדינו ודודותינו, שבעה ימים, במקום בו נולדנו וגדלנו. קצרה היריעה מלהזכיר את האנשים הטובים שהראו לנו ערבות הדדית מה היא. לכל מי שהטה שכס, לכל מי שהיה שם בשבילנו ברגעים הנוגים. תודה לכולם מעומק הלב ומקוים שנחזיר רק בשמחות.

פסוק, ורד, ש, קמה, תואר. רותי ויצל (הדורות).

פרשת ויקרא שנת רא-ה' עת החדש

מוציאים ג' ספרי תורה: באחד קוראים ששה קרואים בפרשה. בשני קוראים לשביעי בפ' פנחס מ' יוביום השבת עד ונסכו'. בשלישי קוראים למפטיר קריאת פרי החודש בפ' בא: "ויאמר ה'... החודש הזה" עד 'תאכלו מצות'. ההפטרה: (יחזקאל מ"ה) 'כל העם הארץ' עד 'מאחוזתו' אין אומרים אב הרחמים (בכל חודש ניסן)

(לוח ארץ ישראל הרב טוקצינסקי)

מיכאל ה'א

תפילה לאל עליון אשא
 הרף ידיך מזה המסע
 כי בחרת הפעם אחר כבוד
 להציב את מיכאל לצידך לעבוד

מי מילל ומי פילל
 שכך בן רגע מיכאל
 נר ה' לפתע כבה
 וכנפיך עלינו תפרוש באהבה

אנא שמור נא עלינו מעל כל ענן
 כפי ששמרת עלינו בביתנו כאן
 בצדק, יושר, אדיבות וחסון
 ותמיד עם חיוך, בשמחה וששון.

מי מילל ומי פילל
 שכך בן רגע מיכאל
 יפול העץ יישבר ענף
 ואתה כלפי מעלה תפרוש כנף

ובעודי "המלאך הגואל" אומר
 ומזכיר המלאך שמימין עלי שומר
 ובשם ה' א-לוהי ישראל
 אחשוב גם עליך רבי מיכאל

מי מילל ומי פילל
 שכך בן רגע מיכאל
 אדם שיגע, עמל וטרח
 לבשת לבן והפכת מלאך

תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים

כ'א אהרן'

ביום ששי - התקבצו חברי גרעין צב"ר לישבת גרעין ראשונה מאז מועד גיוסם וזכו לאיחוד נדיר לאחר תקופה ארוכה. חברי הגרעין שסעדו בביתם המחודש בנוחות ובעצמאות בצוותא, נראו נרגשים ומאושרים והשמחה שרתה במעונם. השבת - א' בניסן, יחול יום הזכרון לפטירתה של חברתנו אנה פריימן ז"ל שבזכות תרומתה הנדיבה שופץ וחודש 'בית צב"ר' והפך ל'בית אנה'. יהי זכרה ברוך!

בליל שבת - שלושה ימים קודם הבחירות, דרש הרב דוד בשאלה הבסיסית: עד כמה מחובתנו לציית לשלטון? ובשפת התלמוד הדן בנושאי משילות, האם: "דינא דמלכותא דינא". הרמב"ם שעסק רבות בענייני מלכות, העניק לחוקי המלך בכך מעמד הלכתי משמעותי ביותר, וכשמדובר במלך ישראלי השואב את כוחו מן העם, על אחת כמה וכמה. אמנם ישנה מחלוקת אם בארץ ישראל שייך "דינא דמלכותא דינא", שהרי היא שייכת לכל ישראל להבדיל ממלך שתפס את השלטון בכוח, אולם כיום לא קיימת השאלה. השלטון בישראל נבחר באופן דמוקרטי לתועלת העם ולרצונו, כך שכולנו שותפים בו הלכה למעשה. אם כן, יש להישמע לחוקיו ולכבדם, הן מבחינה הלכתית והן מבחינה מוסרית. לקראת סיום הקריא הרב דוד מיומנו של משה יקותיאל אלפרט, חרדי מהישוב הישן בירושלים שהיה ה"מוכתר" של כמה שכונות, ובו הוא מתאר את השתתפותו במערכת הבחירות הראשונה מיד לאחר קום המדינה. מצוות ההצבעה בבחירות היתה כה חשובה בעיניו, עד כדי כך שמצא לנכון לבצע השכם בבוקר עוד לפני תפילת שחרית, ולברך "שהחיינו" עובר לעשייתה, בזמן ששם את המעטפה בחרדת קודש בקלפי.

בשבת - עלה אבישי מעודה למפטיר וקרא את ההפטרה, לרגל הולדת בתו - חיל. אמנם בשבת שעברה הוא עלה כבר לתורה בבית הכנסת שבעיר הולדתו הרצליה, וגם קרא לה שם בשם, ובכל זאת מצאו לנכון זוג ההורים הטרי, לעשות 'השלמה חילית' כאן בסעד. מזל טוב לשירית ולאבישי, לסבתא ולסבא ולכל המשפחה. מיד בתום התפילה, הזמינו אילה וגבריאל הלוי ומשפחתם המורחבת, את הציבור לקידוש לרגל הולדת בנם. על הדשא הסמוך לביתם נערכו שולחנות עמוסים מכל טוב ועוגות 'קרם דה לה קרם', לטובת הציבור הרחב שהגיע בהמוניו. הרב דוד שאמור היה להעביר פרשת שבוע בבית הכנסת העביר את השרביט לאשתו וכך פינה עצמו לשאת דברים, ברכות ואיחולים למשפחה החוגגת. מזל טוב והרבה נחת! שיעור פרשת השבוע שהעבירה שפרה, נלכד בסד הזמנים בעקבות התפילה שהתארכה: "ויקהל - פקודי" ו"שבת מברכין", כך שזכינו לשמוע רק את חלקו הראשון. ובכל זאת נספר שטובים ומעוררי השראה היו דבריה שעסקו ב: חכמי לב, ענייני לב וחדרו לעומק הלב. נקווה לשמוע במהרה את חציו השני של השיעור המרומם והמרתק.

ביום שלישי - יום הבחירות, יצאנו במזג אוויר ובתזמון מושלמים לטיול פריחות במבואות ירושלים, בהדרכתו ובניצוחו של בני גינזברג. בני דאג כהרגלו לבחור במסלול שאינו שגרתי ובכך ניצלנו מהצפיפות שפקדה את שאר המטיילים בסביבתנו. התחלנו בהר יעלה וסיימנו בתחנת הרכבת בבר גיורא, במהלך המסלול ראינו פריחות בשלל צבעים שכללו סחלבים סגולים ומרבדים של צבעוני בר אדומים. בדרכנו חזרה חלפנו על החניונים העמוסים, הצירים הפקוקים והמטיילים הרבים שלא הכינו שיעורי בית כראוי. אחה"צ הכין צוות שמיטה קהילתית פעילות אקטיבית-אטרקטיבית במעוז, שכלל כתב חידה מושקע והפעלות לכל הגילאים. גם כאן הצביע הציבור ברגליו, ונרשמה השתתפות מכובדת. **תיקון (ל)קוראים**: בליל פורים, קרא את המגילה בבית הכנסת - אלחנן גינזברג ואת הקריאה המאוחרת - קרא הרב ארי.

הקהילה

יום שבתון

בצו הממלכה, זכינו ביום שלישי השבוע ליום שבתון. לצד מילוי חובתנו האזרחית, התפנה כל אחד לנצל את היום מי בניקיונות לפסח, מי בטיול בטבע ומי בפעילות יזומה של צוות שמיטה חברתית במעוז. יישר כח לכל היוזמים, המארגנים והמבצעים ובראשם בני ג', סלעית וחמי. כמו בכל בחירות, יש מי ששמחו בתוצאות ויש מי שפחות. מי ייתן והאל הטוב, ישלח ברכתו על מנהיגינו ככתוב: "ושלח אורך ואמיתך לראשיה שריה ויועציה ותקנם בעצה טובה מלפניך".

צח"י – הפקת לקחים

כל אירוע חרום המתרחש בקהילה מלמד ומחדד דברים שונים בהתנהלות הקהילה בעת חרום. לצערנו גם באירוע התאונה התחדדו לנו דברים ואני מבקש להדגיש שניים מהם:

א. דפי פרטים אישיים לעת חרום:

בתיק צח"י, יש לצוות הרווחה דפים לכל משפחה ומשפחה ובהם הפרטים האישיים של הקרובים מדרגה ראשונה ודרכי תקשורת איתם, למקרה הצורך ח"ו. החשיבות של עדכון הפרטים והדיוק בהם, חשובה מאד ומסייעת רבות בשעת הצורך, ולחילופין אם הפרטים לא מדויקים, זה מקשה מאד על ביצוע המשימה. בעבר, כשאנשי צח"י ביקשו לעדכן פרטים היה קושי גדול באיסוף המידע. אנחנו נייערץ לביצוע תהליך של חידוש הדפים ועדכוןם אחרי פסח ואני מבקש מאד מכולנו לשתף פעולה ולסייע לנו בביצוע משימה חשובה זו.

ב. נצירת הלשון בעידן המידע המהיר והתקשורת הפתוחה:

ברור לנו, שהראשונים לדעת על מקרה אסון הם בני המשפחה מקרבה ראשונה ולמעשה אנשי המשטרה ורשויות הרווחה הם אלה שאמורים ואמונים על הודעות שכאלה. מערכות התקשורת המתקדמות והשמועות שעולות לאוויר, מקשות מאד וכמעט לא מאפשרות לבצע את הדברים בצורה הנכונה והמקצועית. גם במקרה זה לא יכולנו לחכות לאנשי הרשויות, ונדרשנו להודיע בטלפון באופן עצמאי לבני המשפחה, כדי לא לאבד שליטה ולמנוע את זליגת המידע בצורה לא מבוקרת. מחד, ברור לי שזה חלק מהמציאות התקשורתית היום, מאידך, אני פונה לכולנו לגלות אחריות רבה וגדולה באיפוק ובהמתנה להודעות רשמיות, ובנצירת הלשון בשלב אי הודאות. רק כך נוכל לאפשר לצח"י להגיע עם המידע הקשה בצורה מיטבית אל המשפחה ולא שחלילה יקבלו את המידע בקבוצת וואטס אפ כזו או אחרת.

פרויקט שיקום תשתיות

אישור התכנית באסיפת החברים השבוע, מקדם אותנו עוד שלב לקראת ביצוע התכנית המתגרת הזו של חידוש תשתיות הכבישים, במה שקרוי "המחנה הישן". כפי שהודגש באסיפה, אנחנו עושים את המרב כדי למצות את הניתן מתכנית זו, בהתחשב בעובדה שאנחנו מבצעים "מתיחת פנים" ליישוב קיים ולא בתכנון חדש מבראשית. תהליכי התכנון והאישורים מתארכים ובמקרה הטוב תתחלנה העבודות אחרי פסח. כפי שאמרתי באסיפה, כולנו נידרש להרבה סבלנות וסובלנות, בשל הקשיים הצפויים בהתנהלותנו בשטח הקיבוץ בזמן העבודות.

סידור דירות לאורחים

זיו ורננה יערי, קיבלו על עצמם להמשיך את מורשת הכנסת האורחים של המל ולהיות אחראים לדירות האירוח. כידוע לכולנו, מדובר בדירות זמניות שפנויות למשך זמן מסויים, ומשמשות את כולנו בעת הצורך. לשמחתנו, מדובר כיום בדירות בודדות, ובכל זאת ללא אחראי והתנהלות מסודרת, לא ניתן לנהל משאב קהילתי זה. בהזדמנות זו אדגיש שחובת כל אחד המקבל דירת אירוח להקפיד להחזירה נקייה ומסודרת. בהצלחה לזיו ורננה ותודה על הנכונות לשאת בעול.

ואף על פי כן... הקלנועיות ממשיכות לנוע בשבילים

במסגרת ההיערכות להמשיך לנוע בלי המל, ישבנו דודה, שמחה בלס ואני לבחון את המשך ההתנהלות בנושא קלנועיות. שמחה, קיבל על עצמו לבדוק עם דודה מספר חלופות וברגע שיהיו סיכומים, יצא מנשר מסודר לכל בעלי הקלנועיות. עד הודעה חדשה דודה ממשיך לרכז בפועל את הנושא, וכפי שכבר פורסם בבקשה לפנות רק אליו.

עד בוא הגואל...

נדמה לי שכולם מכירים את גואל סעאת ממונה הבטיחות שלנו במשק ובקהילה. חשוב לי להדגיש שמדובר בתפקיד המחויב מתוקף חוקי המדינה ואשר בדרך כלל, נתפס כתפקיד שבא "לנדנד" לנו ולדרוש כל מיני דרישות. למעשה, ייעודו של תפקיד זה הוא למזער סיכונים וסכנות בשטח הקיבוץ בזכות התנהלות מסודרת והכשרות מקצועיות מתאימות, כגון הכשרה לעבודה בגובה. כמו כן, במקרים שחלילה מתרחשת תאונת עבודה, תפקידו של הממונה לחקור את האירוע ולהפיק לקחים מעשיים לעתיד. בשנתיים הקודמות רחל ברזילי סייעה רבות לגואל בעבודות מזכירות ותאום וכעת ביקשה לסיים את תפקידה. מעתה, גואל יתנהל עצמאית, ובשל כך, חשוב לי לפרסם את דרכי התקשורת איתו:

א. במכתב מסודר לתיבת הדאר של בטיחות (330).

ב. במייל לכתובת – GOEL@POLYSACK.COM

תודה רבה לרחל על עבודתה המסורה ובהצלחה לגואל בהמשך הדרך.

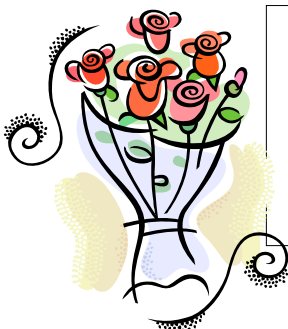
ששון ושמחה ישיגו

נעם בלס הודיע על כוונתו להינשא בשעה טובה ומוצלחת עם לירון בח"ל. החתונה תתקיים, בע"ה, ב"י בסיוון (28/05) בצפון. מזל טוב לזוג הצעיר, לשרה ושמחה, ההורים המאושרים, ולכל המשפחה!

שבת שלום, חודש טוב

ופריחות של אביב

נחמ

אנצמה וידס, מלף טוב לבת המצווה

לאורלי ואיונתן ולכל המשפחה

הרבה שמחה ואושר

"מועדון הסרט הטוב"

ביום ראשון 22/3/2015 בשעה 17:00 יוקרן במועדון לחבר הסרט:

סיפור משפחתי

"סיפור משפחתי" הוא סרט קטן ויפה על נושא גדול. ריוטה, ארכיטקט מצליח ושאפתן ואשתו מידורי מגלים יום אחד כי בית החולים ביצע טעות לפני שש שנים והחליף את בנם הביולוגי עם בנה של משפחה אחרת. כעת עליהם להחליט האם להשאיר את קייטה, הילד אותו גידלו, חינכו ואהבו, או להחליפו בבנם הביולוגי, שמתגורר אצל משפחה דלת אמצעים בכפר יפני. נקודת המוצא העלילתית של הסרט יכולה לשמש בקלות מלודרמה קיטשית, אך במאי הסרט, היראקוזו קורה-אדה, נמנע מכך ועוסק באיפוק ובדיוק מרשימים בשאלות של הורות וחינוך מול ביולוגיה ובהבדלי המעמדות בחברה היפנית.

בסרטו הנוכחי, כמו בסרטיו המצליחים הקודמים "המשאלה" ו"איש אינו יודע", משתמש קורה-אדה בדמות ראשית של ילד ובנושא של יחסי הורים וילדים בכדי ליצור הזדהות רגשית של הצופים ולבחון את הדילמות המרכזיות העומדות בפני החברה היפנית העכשווית. קורה-אדה משרטט בעדינות ובדייקנות את ההבדלים המעמדיים והחברתיים בין המשפחות. הפרפקציוניזם והיהירות שמאפיינים את ריוטה, שמקדיש את עיקר זמנו לעבודתו ולא לבנו, מנוגדים לאבי המשפחה הכפרית המובטל, שאינו שואף לגדולות אך מרכז את מיטב המאמצים בבילוי עם ילדיו. זהו סרט אופטימי ומלא רגש, שבהחלט יכול להיות קראוד-פלז'ר לקהל רחב, שמביט בהומור ובסלחנות בדמויותיו על מגרעותיהן ומבסס את יסודותיו הדרמטיים על אהבת אדם. בשל מרכיביו העלילתיים הגלובליים של הסיפור, משחקם הכובש של שני ילדי המשפחות שמוסיפים מימד של רגש והומור לעלילה והנפח הדרמטי המצטבר שצובר תאוצה ככל שעלילה מתקדמת.

הסרט היפני "סיפור משפחתי" מבויס בגאונות מלאת רגש, תוך שהוא מביט דרך תסריט שנון וצילומים יפהפיים בשתי משפחות מתרבויות שונות. **הסרט זכה בפרס חבר השופטים בפסטיבל קאן.**
הסרט היפני "סיפור משפחתי" מביא למסך דרמה שנונה ונוגעת ללב, עם בימוי מצוי, תסריט מלא עוצמה והופעה נהדרת של שחקנים משובחים. **לא להחמיץ!**

ז'אנר: זר-דרמה, אורך 120 דקות, שפה יפנית, מקום – שנה: יפן 2013

כולט מוזנ'יט!

דיווח אישי ולאווי

רמי ומרב שריד עברו לביתם החדש באריאל, לאחר תשע וחצי שנים של מגורים זמניים בקרוואנים מאז גרושם מנצרים.

מסכת הנדודים של כל קהילת נצרים מאז ההתנתקות מגוש קטיף הסתיימה בשעה טובה ומוצלחת והם מתגוררים יחדיו בשכונה קהילתית באריאל.

מוזמנים לבקר!

מרכזית וישראל שריד

החיים מורכבים

החיים בקהילת קודש סעד הם חיים מורכבים, וחשוב לדעתי שכולנו נבין זאת, אם חשוב לנו להמשיך לחיות יחד בנעימות, ותוך כבוד הדדי לדעות השונות שבקרבתנו.

המסמך "י עיקרי אמנה" של קיבוץ סעד מניסן תש"ע, מכיל עוד סעיפים מלבד זה שהוזכר בעלון האחרון. אצטט בקיצור שני משפטים מהמסמך: "קיבוץ סעד מקיים אורח חיים דתי על פי מסורת ישראל, ברוח תנועת הקיבוץ הדתי". וכן "הקפדה על קיום מצוות וקבלת ערכי המסורת היהודית לדורותיה...".

באחד העלונים האחרונים כתב ישי קימלמן היקר, מבאי ביתנו, "ולא ברור לי מדוע אורח חיים שהלם את ערכי התורה של הוותיקים אינו הולם גם אותנו". אמרתי לישי, וחשוב לי לומר זאת גם כאן, שלדעתי, ברוב הדברים אורח חיים זה בהחלט הולם אותנו, אך השיח הוא על דברים שונים שהשתנו, או שרוצים לשנות מאורח החיים של הוותיקים. למשל – כניסת נשים נשואות לבית הכנסת ללא כיסוי ראש (נושא שלדעתי לא היה בשום דיון ולא תואם את ההלכה שאני מכיר), הבאת ספר התורה לנשים החפצות לנשקו (שדווקא כן עבר דיון ואישור של הרב), ורעיונות אחרים שיענקוש העלה בעלון האחרון "שיתוף אחר של נשים בתפילה במקום שההלכה מאפשרת...". שההלכה האורתודוקסית שאני מכיר, ושהרבנים שאני מכיר, ממש לא מאפשרים (וודאי שוותיקי קיבוץ שלנו לא נהגו כך).

חשוב לדעת שיש אנשים בתוכנו שנמנעים מזה זמן (אמנם בצניעות ובלי להבליט זאת) מלהיות שליחי ציבור בשבתות בגלל השינויים שנעשו. יש נשים ואנשים שקשה להם מאוד עם המחיצה הקיימת אצלנו, יש אנשים שמחכים מאוד לזכות בברכת כוהנים בשחרית בשבת, ובכל בוקר, למרות שוותיקי סעד שהגיעו מאירופה לא הנהיגו כך.

בקיצור, כפי שפתחתי, החיים מורכבים, וחשוב שכולנו נבין שיש צדדים שונים בדיון בנושא קיום המצוות במרחב הציבורי שלנו, וחשוב שכולנו נגלה רגישות אמיתית לכל מי שחי בקהילתנו.

נ.ב. על נישוק ספר התורה מזווית אחרת –

יוצא לי הרבה פעמים לעמוד ליד בעל הקורא בזמן קריאת התורה. אחד מבעלי הקריאה שלנו, אשר מבין היטב בכתיבת ספרי תורה, מסרב להראות לעולה איפה הקטע מתחיל, כדי שהעולה לא יגע עם הציצית שלו בספר, דבר שעלול לגרום במשך השנים למחיקת האותיות (שהרי כל שנה כשמגיעים לפרשה נוגעים באותו מקום). לטובת שמירת ספרי התורה, אני מציע לכולנו לגעת עם הציצית בקלף המגולגל, ולא בחלק הכתוב של ספר התורה. כך אני מקווה יוכל גם בעל הקורא הזה להראות לעולה איפה מתחיל הקטע, ולא יחשוש לקלקול הספר.

יחזקאל אהרן

הודעות לשבת החודש – ברכת האילנות

- (1) **ליל שבת פרשת "החודש הזה לכם ראש חודשים" ושבת ראש חודש** – נקיים תפילת קבלת שבת חגיגית בסגנון 'קרליבך' בבית הכנסת.
- (2) לאחר תפילת מוסף נקיים אי"ה את **'ברכת האילנות'** ברב עם, ליד עצי הזית בשדרת 'אין זיתים' – לאחר ברכת האילנות שיעור פ"ש הרב ארי.
- (3) לקראת חג הפסח על שלשת ימי השבתון שלו – נשמח להיעזר **במגידי שיעור אורחים** – מי שיודע שבאים לו אורחים מתאימים – מוזמן לפנות לכינרת או לבני.

השט וואצנת דת – בני ג'נלברט

מהצא איסוף פסח 2015

בסמוך ל"קו לקו" מוצב מיכל לאיסוף בגדים לנזקקים.
 כולם מוזמנים לתרום את הבגדים שיוצאים מהארון בסדר הפסח.
 ב-י"ב בניסן (1.4), יגיעו מתנדבי "היחידה למעורבות חברתית" בספיר לאסוף את השלל.
 תודה מראש לכל התורמים
אדוה בר אצור

הודעות מוואצנת רכב

- החל מה-1/4 ירד המחיר לכל המשתמשים בכל סוגי הרכבים ב-5 אגורות לק"מ. להלן המחירים החדשים:
 - רכב רגיל/גדול ידני - לחבר - 1.15 ₪, מי שאינו חבר - 1.25 ₪.
 - רכב גדול אוטומט - לחבר - 1.35 ₪, מי שאינו חבר - 1.45 ₪.
- התדלוק מתבצע אך ורק בתחנת הדלק בסעד. במידה ויש אילוף לתדלק בחוץ, יש לתדלק בכמות מינימאלית הכרחית ולשלם לפי מחיר מזומן. לאחר מכן יש לבצע זיכוי מתואם מול הרכב.
אין לתדלק באמצעות הדלקן בתחנות סנוול שמחוץ לסעד לאור ההתייקרות המשמעותית שחלה בתדלוק מסוג זה.
- חלוקת עודפי הגביה שהצטברו במהלך 2014 יחולקו על פי המפתח המקובל לחברים שהשתמשו ברכבים, בסוף חודש אפריל 2015.

נסיעה בטובה

עֲלֵיחוֹת לְאִירוֹצ' FIDF בְּמִיָּאמִי

ביום רביעי, ו' באדר, לפנות בוקר יצאתי כחלק ממשלחת צבאית לארה"ב להשתתף באירוע גיוס תרומות לצה"ל "גאלה דינר" של האירגון FIDF (ידידי צה"ל) במיאמי. המשלחת כללה חמישה קצינים וקצינות אשר לחמו בצוק איתן, החזן הראשי לצה"ל סא"ל שי אברמסון ושלושת נגניו בעלי מעמד של מוסקאים מצטיינים בצה"ל שאני נמנה ביניהם.

נחתנו במיאמי ביום רביעי בצהריים לאחר שהחלפנו טיסות בניו-יורק והגענו למלון שנמצא על יד בית הכנסת של חב"ד. הוזמנו לארוחת ערב במסעדה אסייתית בניחוח ישראלי על ידי כמה מאנשי הקהילה היהודית שאחראים על האירוע. שם נחשפתי לראשונה לתרומה הגדולה של הקהילה במיאמי לצה"ל ולמדינה, על בית הכנסת שהם בנו בעיר הבה"דים, על המרכז הרפואי בבה"ד 1 ועוד פרויקטים רבים.

ביום חמישי בבוקר, לאחר תפילת ותיקין, יצאתי לראות את האוקינוס הגדול ולברך לראשונה "שעשה את הים הגדול". בצהריים נסענו למלון Diplomat Resort שנבחר לטובת האירוע, קיימנו חזרות ועלינו על מדים. לקראת הערב התחיל האירוע בקבלת פנים מכובדת, הצטלמנו עם תורמים שונים וקיבלנו יחס חם ולבבי. הדינר עצמו החל בשירת ההמנון האמריקאי ולאחריו התקווה. הוקרן סרט על המבצע האחרון על תרומות האירגון, על הקהילה במיאמי שלקחה על עצמה לאמץ את חטיבת "גולני" ונפרדו מנשיאת האירגון אשר העבירה את הדגל אל הנשיא החדש בזמן שאנו ניגנו את "אשת חיל" של יעקב שוואקי. עלינו מספר פעמים אל הבמה וניגנו את "ארץ צבי" של תלמה אליגון-רוז, "ירושלים של זהב" של נעמי שמר ועוד.

בהמשך הערב, פוזרנו בין השולחנות תוך כדי שתורמים שונים מכל שולחן הכריזו בזה אחר זה על סכומים שונים של תרומות למען צה"ל. כשהבינו שאני גר בקיבוץ סעד, סועדי השולחן שבו ישבתי זיהו את השם מהמבצע האחרון ודיברנו על הנושא החם של אותו הערב - "צוק איתן". כל הזמן חיבקו אותנו, נישקו אותנו, הודו על השירות שלנו למדינת ישראל וכל אחד רצה לדבר ולהצטלם. הערב הסתיים וסכום התורמות שגויס למען הצבא עמד על 4.5 מליון דולר.

בבוקר שלמחרת תורם ישראלי נדיב לקח אותנו בסירה הפרטית שלו להתאוורר בשיט באוקיינוס. שטנו לאורך החוף האינסופי, ראינו את הקרוזים של הקריביים האיתנים ואת הבניינים היחודיים של מיאמי. לאחר השיט המרענן הלכנו לאכול במסעדת שווארמה ישראלית "פיתה פלוס" ונסענו למפגש ישראלים הגרים במיאמי המכונה "הפרלמנט". שם היתה תוכנית חברתית שלמה של הרצאות ופעילויות שמטרתם לחזק את הקשר עם מדינת ישראל.

בערב שבת הלכנו לבית הכנסת של חב"ד לבושים במדי צה"ל והתקבלנו בהתלהבות רבה. החזן הראשי ערך את קבלת שבת בנוסח קרליבך משמחת ומרוממת ואת תפילת ערבית בחזנות מסורתית. לאחר מכן התארחנו לסעודת ליל שבת בבית בנה של הנשיאה היוצאת של אירגון ה-FIDF. לסעודה זו הוזמנו אישים חשובים ומוכרים מישראל כגון שרת התרבות והספורט לימור לבנת, דודו פישר ואחרים.

ביום שבת לאורך כל התפילה היה בית הכנסת מלא בגלל נוכחותם של החזן הראשי, תשעה פצועים מצוק איתן, בר מצווה, בת מצווה והרצאה של השרה לימור לבנת. בזכות כך גם רבים שאינם רגילים בדרך כלל לפקוד את בית הכנסת זכו לשמוע את פרשת זכור. את סעודת יום שבת קיימנו באולם של בית הכנסת ולאחריה חזרנו אל המלון לנוח.

במוצאי שבת קיבלנו כרטיסים מתורם נדיב למשחק של ה-NBA וחמישה מקומות על הפרקט. אחד מהקצינים שנפצע במבצע האחרון משום מה לא קיבל כרטיס ואני שבכל זאת לא כל כך התעניינתי במשחק, הבאתי לו את הכרטיס שניתן לי ובמקום זאת הלכתי לבקר את משפחתה של בת דודתי.

חזרנו ארצה בצהרי יום שני אחרי חמישה ימים קצרים ועמוסים של שליחות, עייפים ומותשים, אך שמחים ומוכנים לשמחת הפורים.

זכור ויצי

ויהי אחרי הפחירות

לקט זכרונות ברצף אסוציאטיבי גם מוויקיפדיה וגם מהטי.וי. וגם קצת מהזכרון הטבעי...

הידעתם, שהכנסת הראשונה מינתה את עצמה? כן, כן – זו לא בדיחה, זו אמת לאמיתה!

ומעשה שהיה כך היה: מועצת-המדונה הזמנית (כך נקרא הגוף המחוקק הזמני בשנת קום המדינה – וחייבים להקפיד לשים את המקף בין שתי המילים הראשונות, שאם לא כן – אפשר שיובן שחלילה המדינה היא זמנית...) החליטה לקיים בחירות ל"אסיפה המכוננת" אשר תתכנס ותחליט על סדרי השלטון במדינה (וגם על חוקה...). וכאשר נבחרו בינואר 1949 בבחירות דמוקרטיות חברי האסיפה המכוננת – החליטו בישיבתם הראשונה להפוך לפרלמנט ולהיקרא בשם הכנסת הראשונה. עד היום ישנו חוג עורכי דין ומשפטנים מלומדים, הטוענים שהחלטה זו נעשתה בחוסר סמכות – ולכן כל (!) החלטות הכנסת, מינואר 1949 ועד היום אינן חוקיות...

בכנסת הראשונה היתה "חזית דתית מאוחדת" בהשתתפות כל המפלגות הדתיות והחרדיות. עקב שותפות זו, נאלצה "הפועל המזרחי" לוותר על הכנסת אישה לרשימה המאוחדת.

בתגובה, החליטה "מועצת הפועלות של הפועל המזרחי" (שיותר מאוחר שונה שמה ל"אמונה") להגיש לבחירות רשימה בשם "הפועלת הדתית", שלא זכתה לעבור את אחוז החסימה, שהיה אז אחוז אחד.

בכנסת השנייה, נפרדה החזית הדתית לארבע רשימות: הפועל המזרחי זכה לשמונה חברי כנסת (בדיוק כמו מפלגת "חרות בראשותו של מנחם בגין), המזרחי – שניים, אגודת ישראל – שלושה ופועלי אגודת ישראל לשני חברי כנסת. לקראת הבחירות לכנסת השלישית התאחדו הפועל המזרחי והמזרחי לרשימה אחת בשם "חזית דתית לאומית", והשיגו 11 מנדטים. גם החרדים התאחדו ל"חזית דתית תורתית" וזכו לשישה מנדטים.

בכנסת הרביעית כבר היו הפועל המזרחי והמזרחי למפלגה אחת בשם "המפלגה הדתית לאומית" ותחת שם זה זכו ב – 12 מנדטים.. לעומתם, אצל החרדים פורקה הרשימה המשותפת והם "רצו" בנפרד. האגודה זכתה בארבעה מנדטים ופועלי האגודה בשניים.

לפני למעלה מחמישים שנה מונה הד"ר יוסף בורג ז"ל לראשונה לשר. המשרד שהוקם לטובת המינוי היה משרד הדואר. (עד אז היה הדואר מחלקה במשרד... התחבורה). כאשר נשאל בורג מהי הבנתו בנושאי הדואר, השיב – כדרכו, בשנינות: מה חשבתם, ששר הדואר צריך להיות בול? זה מזכיר לי את מה שענה לוי אשכול, כאשר נתמנה לשר האוצר: שר לא צריך להיות מומחה בכל דבר – הוא צריך להיות מומחה למומחים – ואני מומחה למומחים... אגב, שר התחבורה הראשון בישראל היה דוד רמז, אשר היה מומחה בעיקר ל...עברית! הוא חידש מילים רבות שנקלטו בשפה – ורובן ככולן על משקל שם משפחתו. דוגמאות: תקן, כנס, פגש (לא נקלט כ"כ), תקר ועוד. היות ואנו כבר לאחר הבחירות, מותר לספר עוד חידוד של בורג: כאשר הוקמה מפלגת ש"ס, כינה אותה בורג בשם: שספומט...

ובהמשך לפינת הלשון: כאשר ילדיי בקטנותם שאלוני איך אנשים מחליטים עבור מי להצביע בבחירות, לא נכנסתי להסבר מדעי- שאדם בודק לאיזו רשימה יש פחות חסרונות, ולא לאיזו יש יותר יתרונות. נקטתי בהסבר "חסידי", אמרתי שכל אחד מצביע לפי הרבי שלו.. ואז נשאלתי: ומיהו הרבי שלך? ענית- הרע ב..מיעוטו..

ועוד סיפור על נכד חמוד (האם נתקלתם אי פעם בנכד שאינו חמוד?) שנשאל על ידי חבריו בכיתה א' – מה זה עניין הבחירות? השיב בקיצור שיש הרבה סיעות וכל אחת רוצה לזכות. חבריו לא הרפו ושאלוהו- ומה היא הסיעה שלנו? השיב הלה בקצרה: סיעתא דשמיא..

זיכרון אישי: לפני קרוב לשישים שנה, כאשר נתיבות נקראה עדיין עזתה, נתבקשתי ע"י אברהמי רוזנמן ז"ל, שהיה נציג המפד"ל בוועדת הבחירות האזורית, לכהן כיו"ר ועדת הקלפי (היחידה) בעזתה. הסכמתי, כי לא ידעתי מה מצפה לי... וכך היתה השתלשלות הארועים: בשעות אחה"צ, הופיע במקום שר הפנים דאז, משה שפירא ז"ל, ונאם בחצר ביה"ס שבו היה הקלפי – נאום נמרץ וקולני בעד רשימת הפועל המזרחי. זה כמובן היה בניגוד לחוק הבחירות, האוסר על תעמולה בטווח של עשרות מטרים מן הקלפי. ההצבעה נמשכה כסדרה - אבל נציגי כל המפלגות והמשקיפים ביקשו שייכתב בפרוטוקול סיפור המעשה. הפרוטוקול היה בידי, כיו"ר הוועדה, ואני טענתי שהפרוטוקול אמור לשקף את מה שהתרחש בתוך חדר הקלפי – ולא בחצרות שמסביבו. כאשר נסתיימה ספירת הקולות, וחברי הוועדה נדהמו לגלות שהפועל המזרחי זכה לכ-90 אחוז – החליטו פה אחד שצריך שייכתב בפרוטוקול הארוע הידוע... הם ניסו למשוך בכוח מידי את טופס הפרוטוקול – ללא הצלחה... לכן הם החליטו על צעד חסר תקדים: נציגי כל המפלגות והמשקיפים, חיברו פרוטוקול – שבו טענו שכל ההצבעה בקלפי זו פסולה מכיוון ששר הפנים נאם בניגוד לחוק וכו'... את הפרוטוקול הרשמי כתבתי אני ורק אני חתמתי עליו – והסברתי מדוע לא חתמו חברי הוועדה האחרים. חברי הוועדה דאגו להגעת תגבורות, כדי למנוע ממני להעביר את הפרוטוקול לוועדה המחוזית. הפרוטוקול שהם חיברו, נמסר לנהג המכונית שאמור היה לאסוף את הפרוטוקולים, אבל הוא הבחין בכך, שזה אינו הטופס הרשמי. הם צרו על המכונית, שחיכתה רק לנו. (הקלפי שלנו היתה גדולה ביותר – למעלה מאלף מצביעים). לבסוף הצלחתי ליצור קשר עם אברהמי, והוא שלח רכב מיוחד שהגיע לצד האחורי של ביה"ס (כפי שסיכמנו טלפונית) ואסף את הפרוטוקול "הרשמי".

הלקח שלי: בשנים הבאות הסכמתי לשבת בקלפי רק בסעד...